

«Πάρε λίγο λάδι από το καντήλι και ρίψε το μέσα

- Διήγηση Άνθιμου Μοναχού

Διονυσιάτου

.....Ο μοναχός Άνθιμος μου διηγήθηκε και τα ακόλουθα : «Κατά την εποχήν όπου ήμην μάγειρος μίαν Κυριακήν όπου ετελείτο αγρυπνία, επήρα από το Σάββατον εσπέρας από τον δοχειάρην ρεβίθια να βράσω. Τα εμούσκευσα κατά την συνήθειαν και εις την ώραν του όρθρου τα έβαλα εις το καζάνι και έβραζον. Τα έβραζα επί τρεις συνεχείς ώρας. Εξώδευσα δύο φορεία ξύλα, και τα ευλογημένα (ή κάλλιον ειπείν τ' αφορισμένα) αντί να μαλακώσουν και να βράσουν, περισσότερον έσφιγγον και εσκληρύνοντο. Δεν φαντάζεσαι, αδελφέ, την στενοχωρίαν μου. Πώς να τραπεζώσω ; Οι πατέρες όλην την νύχτα ν' αγρυπνούν εις την εκκλησίαν και να μένουν νηστικοί εις την τράπεζαν ; Δεν εύρισκα παρηγορίαν· τί να κάμω ; Περίλυπος και στενοχωρημένος ως ήμην, ανέβηκα εις το παρεκκλήσιον των Αγίων Αρχαγγέλων, του οποίου την επιμέλειαν και φιλοκαλίαν από έτους είχαν αναλάβει. Αφού άναψα τα κανδήλια και μετά πολλής ευλαβείας και με στρωτάς μετανοίας τους επροσκύνησα, ασπασθείς την αγίαν εικόνα των, επήρα το κομβοσχοίνιον εις τας χείρας μου και μετά πολλής αγάπης και ευλαβείας τους επαρακαλούσα να συνδράμουν και να με βγάλουν από την θλίψιν, ην είχαν. Τοιαύτα ουν προσευχόμενος - ω της ταχείας σας αντιλήψεως και αγάπης, Άγιοι Αρχάγγελοι ! - ακούω μίαν φωνήν εις την διάνοιάν μου, όπου μοι έλεγε : **«Πάρε λίγο λάδι από το καντήλι και ρίψε το μέσα εις το καζάνι».**

Τούτο μετ' ευλαβείας ποιήσας και επιλέγων συγχρόνως το απολυτίκιόν των, ω του θαύματος, αδελφέ !, εντός 15 λεπτών, τα ξηρά, σκληρά, πρώην κακόβραστα ρεβίθια, έλυωσαν, έγιναν ως χυλός. Τούτο ιδών, από βάθους ψυχής και καρδίας εδόξασα τον Θεόν, και ευχαρίστησα ευλαβώς και ευγνωμόνως τους Αγίους Αρχαγγέλους, όπου με έβγαλαν από μίαν μεγάλην λύπην και στενοχωρίαν. Όταν έφαγον και εσηκώθησαν από την τράπεζαν οι πατέρες, μερικοί εξ αυτών μοι είπον : «Θεός σχωρέσει σε, πάτερ Άνθιμε, μας ανάπαυσε. Απ' αυτά τα ρεβίθια να βράζης πάντοτε». Εγώ δε νοερώς ηυχαρίστουν και έχαιρον, δοξάζων και μεγαλύνων τους Αγίους Αρχαγγέλους, ων ταις πρεσβείαις και προστασίαις αξιωθείημεν της αιωνίου του Χριστού Βασιλείας. Αμήν.

ΛΑΖΑΡΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΟΥ, ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΙΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ, Ι.Μ. ΑΓ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΘΩΣ, 1989, σσ. 190 κ.ε.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr